

AVRUPALILAR SALAK MI?

Aydınlık Dergisi, 5 Kasım 2006

Yıldırım Koç

Başbakan R. T. Erdoğan, Avrupa Birliği'nin Kıbrıs konusundaki politikasını eleştirirken, Avrupa Birliği'nin "800 binlik Kıbrıs Rumları" ile 72 milyonluk Türkiye arasında bir tercih yapmasını istedi. Gerçekten, birçok kişi de, bu akıllı Rumların salak Avrupalıları aldatarak, Türklerin haklı olduğu bir konuda Avrupa'nın Rumların yanında yer almasını sağladığını düşünmektedir.

Avrupa Birliği, Türkiye'nin sözde Ermeni soykırımını kabul etmesini istemektedir. Birçok kişiye ve hatta "AB uzmanı"na bakarsanız, Ermenistan'ın ve Ermeni diasporasının Avrupa Birliği üzerindeki etkisini kırmak için çeşitli çalışmalar yapmak gerekmektedir. Bu yaklaşımı benimseyen bir kişiye göre de, akıllı ve zengin Ermeniler, salak Avrupalıları aldatmaktadır.

Bu söylemi, Fener Rum Patrikhanesi ile ilgili olarak da yinelemek mümkündür. Avrupa Parlamentosu tarafından 27 Eylül 2006 tarihinde kabul edilen kararda bu konu açıkça ele alınmaktadır. Yüzeysel biçimde değerlendirildiğinde, Müslümanlara karşı Katolik ve Protestanlar, Ortodoks kilisesinin yanında yer almaktadır. Ortada bir din kavgası söz konusudur. Salak Avrupalılar da bu din kavgasına alet olmaktadır.

Avrupa Parlamentosu Dışilişkiler Komisyonu'nda 4 Eylül 2006 tarihinde kabul edilen karar taslağında ve Avrupa Parlamentosu'nun 27 Eylül 2006 günlü kararında yer alan ve AB'ye karşı zaten tavır içinde olanların ötesinde AB'cileri bile isyan ettiren taleplerin her biri için bu nitelikte değerlendirmeler yapılabilir ve ne yazık ki yapılmaktadır.

Halbuki Avrupa Birliği'nin tüm taleplerinin arkasında Avrupa Birliği emperyalizminin kendi çıkar hesapları yatmaktadır. Gözleri, akılları ve belki vicdanları körelmemiş olanlar, biraz düşündüklerinde, bu çıkar hesaplarını kolayca belirleyebilirler.

Bu ve benzeri yüzeysel yaklaşımların temel yanlışı, Türkiye'nin katılım görüşmeleri yaptığı Avrupa Birliği'nin bir emperyalist merkez olduğu gerçeğini göz ardı etmesidir.

Bunun birkaç nedeni vardır.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin birçok unsuru, Soğuk Savaş döneminde (ABD'nin yanı sıra) Avrupa ülkelerini Sovyetler Birliği'ne karşı bir dayanak olarak gördü. Ayrıca, 1960'lı yıllarda Türkiye – ABD ilişkilerinde gerginlik yaşandığında, Türkiye'nin açılımı Avrupa doğrultusunda oldu. Muhafazakar kesimler de Sovyet tehdidi algılamalarında Avrupa ile iyi ilişkileri bir güvence olarak gördüler. Devlet içindeki bu unsurlar ve bazı muhafazakar kesimler, Sovyet sisteminin çökmesi sonrasında ortaya çıkan yeni koşullarda Avrupa Birliği'nin emperyalist bir güç olduğunu ve temel amaçlarından birinin de Türkiye'nin parçalanması olduğunu kavramakta zorluk çekmektedir.

Türkiye'de sosyal demokratların büyük bölümü, yıllarca, Avrupa'yı çağdaşlaşmanın hedefi ve güvencesi olarak değerlendirmiştir.

Türkiye'de sosyalist ve komünist çevrelerin büyük bölümü 12 Eylül öncesinde Avrupa ülkelerini emperyalist olmakla suçlardı. Ancak 12 Eylül sonrasında Türkiye'deki baskılardan kaçan birçok kişi Avrupa'ya sığındı. Avrupa ülkeleri ise, başka nedenlerle Türkiye'ye yönelik politikalarını değiştirirken, Türkiye'deki anti-demokratik baskıları gerekçe olarak gösterdiler. Bu da Türkiye'de Avrupa'nın ülkemizde demokratikleşme istediği yolunda izlenimler yarattı. Birçok sosyalist ve komünist, geçmişte emperyalist olmakla suçladığı Avrupa ülkelerine yakınlık duymaya başladı.

Yıllardır ÷lkemizdeki sorunlar arttıkça insanlarımızın giderek artan bir bölümü, sorunların çözüm yeri olarak Avrupa Birliği'ni gördü ve Avrupa Birliği'nin Türkiye'den taleplerini büyük ölçüde kabullendi.

Ancak özellikle 1 Ocak 1996 tarihinde Avrupa Birliği ile gümrük birliğine girildikten sonra, Avrupa Birliği'nin Türkiye'ye ilişkin politikaları ve Türkiye'den talepleri daha dikkatle incelenmeye başlandı.

Günümüzde sorunların çözümü konusunda umutlarını Avrupa Birliği'ne bağlamış insan sayısı giderek azalmaktadır. Ayrıca, Türkiye'deki sorunların sorumlusu olarak Avrupa Birliği emperyalizmini suçlayanların sayısı da hızla artmaktadır.

Tarihin en büyük sömürgeci güçleri, İngiltere, Fransa, Hollanda, Belçika, Almanya, Portekiz, İspanya'dır. Bu deneyimli sömürgeciler salak değildir. Basit gibi gözükten taleplerin arkasında çağdaş emperyalist emeller yatmaktadır. Amaç, Türkiye'nin parçalanmasıdır. Bu girişimlere verilecek en iyi yanıt, Türkiye Cumhuriyeti'nin bütünlüğü ve bağımsızlığını savunmak, Türk ulusunun bütünlüğünü korumak, emperyalist Avrupa Birliği'nin politikalarını teşhir etmek ve ÷lkemizdeki işbirlikçilerinin etkisini kırmaya çalışmaktır.